

ев, да не продаје душе своје, да незаборавља да је Срbin и да се не да завести пићем, и ошолоковао им је Лазареву клетву. Са тим је доста било, да сав народ за собом поведе. — Спаша Даниел у љубав у радости својој, дао је донети у варошку авлију сена за кочијаше код Беду бираче носити, нареди у Клеку немачком једном сеоцу гечеру, приправи пића и музичку да бираче своје сјајно дочека и угости, незнајући шта му бирачи мисле, и да се сви после подне у 2 с та у Клек на ковак крену; али се јако превари, јер после Божије службе кад су људи на цркви излазили, увесе се међу њи Грујескова застава, и наместиле је покрај Данијеловог барјака на варошку кућу с леве стране.

После подне тог истог дана скупише се свестни кочијаши, сваки је почео од своје куће сена и зоби и необзирући се на списко сено. Бирачи поседују на кола. Јосиф Поповић и Тома Димитријевић узму на њина кола Грујескову заставу и повикаше јуначки гласом: које Србин и србскога рода, и од србске крви и колена, нека иде за нашом заставом. И со тим поју, а за њима се наређа 50 кола, на најстражнији коли седла су обадва свештеника кои су спровод закључали.

А шта да вам кажем за поглаваре? и они су имали четворо кола, на предњије коли седно кнез и млад Србин Милош Телчки и пошили су Данијелов барјак, на други коли седла су ешкута и Јевта Величковић учитељ, а на прочи плајаша, бирони, и субаше спаиске слуге, а на Шандора Шимића каруца седио је Младен Телчки бележник, наравно болестал човек није ни могао на коли седити, јер би до Севђурја можда и душу испустио. Овде морам приметити: да је бележник, кад год се морало за обштину куда ићи, шљао брата свога, а сад се је против обштине једва жив, сам подигао, само да г. Данијел један глас више добије. Али ће се он лако изговорити: да се обштински излаз не прода. Но кад сва обштина вели: нек се одмах данас прода! шта то онда нега веже; и као што је рекао, кад су га запитали: Јели то грета господару издати свој народ, и хоћел пасти клетва на нас и децу нашу? „неће вели није то истина. — Они ће ду писати то у новине“; али и ја знам писати пак љу опрати и вас и мене.

Наш често српски карван праћен је кроз Бел. Бечкерек из хиљаду и хиљаду грла „са живици, а наши су им одговорили са: Живијо Грујеско.“ И тако смо ми прошавши Клек и необаврени се на спајску вечеру и пиће приопели срећно у Севђурају на ковак.

Сутра дан 10. марта искупио се народ на биралиште, — одмах се вошло пресудити, да на г. Грујеска страна више има, него на обадва владина кандидата, али се ипак приступило гласању. Свестни Елемирица дали су г. Грујеску 154 гласа; а они други, имено: Младен Телчки бележник и његов брат Милан, Шандор Шимић, кнез, ешкута, учитељ и неколико субаша бројем 16 дали су свој глас г. Данијелу спаји. Многи су од наши коп су место свои оцера и браће дошли одбијени, а прочи нису на биралиште ни дошли. Господин Грујеско имао је 23 гласа више него оба друга кандидата, дакле апсолутну већину; а да је нужно било

Подлистак „Заставе“.

Углав унутрашње топлоће наше земљане кругле, на земљану површину.

(Свршетак)

Вифон је израчунао 3000 година, за које је време земља у усјајаном стању била, а 34.000 година разлађивала се постепено површина дотле, док се додирнути не могаше. 25.000 година требало је док је море постало, јер дотле је топлоћа толика била, да вода до земље не могаше допрети. Најпре разхладили су се предели на пољима, и по Вифон-у у њима је свет најпре постао, и због велике топлоће у њима живеше слонови и друге тропске животиње, којих се остаци сада тамо налазе. Разхлађење земље у осталом још траје и после 93.000 година на њој неће бити животиња. Овај је последњи број доста велики, али новији општи и рачуни дају нам још многи већи број година, када на земљи више животиња бити неће. Преставимо круглу савилену (н. пр. од базалта), пречника само 2 стопе, то ћемо видети, да ће неколико дана проћи, док се она само у дубини неколико палаца охлади. Па како су камени слојеви наше земље хрђаве топлоноше, што се на вулканима најбоље види, дати може; како лава избачена из кратера, има тако грдну топлоћу, да се сви метали растопити морају; кад та маса на површину истече образују се слојеви, као санте, који су тако врели, да се скоро помислити не да. Бреослаек вели: после 7. година, како је лава из кратера избачена, нашао сам ју врућу и гупшћу. На Етни има лава, које су после 25—30 година још вреле, још пуше. Spallanzani је нашао лаву на Етни после 11 месеци, на самом дану јако црвено усјајану, и штап у њу забоден, одма је се запалио. Кад је тако

Севђурају би са 170 гласова прешао Грујеској странци. Један Србин из Торонтала.

Из Суботнице. Да вам из ближе опишем тегај избора саборских посланика овде код нас, који је обављен 11. марта т. г.

Феудална — владина странка подлегла је народно-опозиционој странци онако као ни у сву себи представити није могла — та привилегисана каста која је у заносу господства свога озећала једино себе позваном да од времена на време са целим народом управља и да као са лоптом несташне игре своје с њиме тера, није ни помислити могла да ће пред тим народом који је позван по њиховом змењу „само да слуша и робује,“ своје бесно перје оборити морати.

Г. Лука Војнич племић, спихаја г. Вецо Цорда наше сл. кр. вароши велики судак, Оба на прошлог угар. сабору ове вароши посланици десничари, који за немађарске народности на сабору ништа нису радили, шта више против нас су били а Цорда је против нас и говорије, употребљавају су свака средства материјална, морална па и физична на то да опет на ново за посланика на сабор изабрани буду, ал то све њима ништа не поможе кад је свест у народ продра те овај неће више своје уверење да продаје. Одма при почетку гласања видило се коме крају народ наваљује, и деаковци да срамно непропаду одступили од кандидације, те у првом изборном срезу где је Цорда са Карлом Варгом кандидово и где је при одступању од четир краја зашто тек трећи крај гласати, имао је овај последњи 226 гласова, а у другом изборном срезу, где је Војнич са Ернестом Мукићом кандидово, где је при одступању од четир краја тек други крај гласовање завршавао, имао је овај последњи 238 гласова више и тако оба последња т. ј. Ернест Мукић и Карољ Варга буду за наше посланике на уг. сабор једногласно проглашени, и тако наша првања господства овом приликом испише горку чашу обмане. Охоли деаковци измеваше нас, називаше нас адраловцима, опанчарима и Бог те пита какав нам придев — предикат — још не намећаше, ал ми мирни сироти људи трпимо, надајући се у Бога и правду људску да ће и нама сунце гранути и сво хвала Богу и дочекасмо, па смо опет остали они исти мирни грађани као и од пре, нити су нам требали солдати и пандури као што су за рад нас постављени били, кои нам ни хране ни воде пропустити нису хтели, докле је деакова владина страна свашта за доста добивала.

Кад посмотримо даље какави је средоточан одбор био, све из сами њихови људи, „а нашег не метнуше ни једног, ни за семе“ те тако уписиваше кога су хтели, давали су од њихови људи и онима гласа који нигде ништа нема, док наше са имањем људе одбијаше, и гласати им неодоше. Да би нас само ма скоје стране оштетити могли нису деаковци ни од најподлији средстава зазирали. Тако против нашег честитог брата буњевца Јосе Вуковића поседника од више стотина јутара земље дигосе зарад обичне препирки криминалну партију и покрај ваљане обране нашег пелеувајеног Србина Миле Манојловића, сва три апелацијана суду потврдиле пресуду прво сте-

са тако малом масом, а шта је са растопљеном масом од 1719 миља у пречнику! Bischof нашао је истина велике бројеве година, ал нас ти доиста не упрепашћују. Тако н. пр. он вели, да је 1.300.000 година прошло, од како је наша земља жарку климу имала, и од како се у њој порасле грдне шуме, из којих ми данас камени угаљ вадијемо.

Тако лагано разхлађење земље многим није се свидело, те су стога нагађали свакојаке чудноватости; тако н. пр. нагађаше, да је комета сударив се са земљом, земљу из свог положаја у други довела. Тим су хтели да претумаче појав слонова, носорога... у Сибиру. 1771 године нађен је т. ј. на пешчаним обалама Wilhoni-а у Сибиру, у дубини само неколико стопа, сасвим сачуван, месом и кожом покривен носорог, 1799 нађен је на обали леденог мора, грдан смеђен слон, који је сасвим све месо имао, којим Јакути дуго време своје псе ранише.

Ове појаве, хтедохе неки потопау да припишу; ал то није истина, јер би горе нађене животиње потруниле, да се одма после смрти нису следиле. Да се овако што оправда, т. ј. да је Сибир некад жарку климу имао, па да је уједанпут хладну добио, неки бише принуђени за доказ узети наглу промену правца земљане осе.

Посматримо ли вид и величину горе нађених животиња, то ће се наћи истина велико сродство са животињама у жаркој клими; ал те животиње боху покривене још црном длаком. Северни слон имађаше две коже, а носорог оштре длаке, с тога дакле нису никад југу ни припадале, већ северу.

Ми имамо даље основа, да се земља већ одавно у овом стању топлоће налази, у коме је сада, и пренагледати би, ако би рекли, да је

пену због повреде валичанства. За пет недеља прешла је у овој прилици партици све три апелације а иначе треба и пет година док се једна партична ствар сврши.

Да смо ми Срби у овом моралном боју достојно место заузели мислим не треба ни да вам говорим јер то није борба личности већ борба начела, и за то свето начело борисмо се ми овдашњи Срби у лепој заједници са једноплеменом браћом нашом Буњевцима, а на челу стајао нам је наш велештопан г. Емил Манојловић који нам је цела узданица наше народно-опозиционе партије србско-буњевачког народа био, а и од браће Мађара јако обљубљен тако: да са правом овде јавно исповедити смејо да је он данас у целој нашој вароши најпопуларнија и највећма обљубљена особа. Бог нек нам га дуго поживи!

Од Срба бише на противној страни свега до њих двадесет. А сви остали осташе верни своје барјаку „Слоги,“ који нам је без сумње и припомагао да смо у заједници наших осталих грађана по нашем начелу људе за посланике на угар. сабор изабрали, а да је г. Ернест Мукић (а поред овога биће такав без сумње и други наш посланик Карло Варга) онакав муж, који ће наша народна захтевања подпомоћи о томе се ни мало не сумњамо, јер ко познаје изближе његова слободњачка начела и велику љубав према овој обштој нашој домовини тај неће моћи а да не позна идентичност наших захтева, према његовоме духу и слободи грађанина уједно као човека и народа, то све нак осведочиће најбоље његова будућа рађања. (Што даље г. дописник за кандидата посланика у Новом Саду говори, прерано је, јер до избора у Новом Саду много ће воде Дунавом протећи, и тек ћемо после рестаурације моћи на то пажњу обратити. У.)

Ст. Футог 17. марта. Допустите ми да вам одовуд на она безочна нападања позната учитеља Новосадско једну малу али важну приповедку испричам: Г. П. М. познавао је одавно у овом месту једног поштеног и доброг стања паора, кои се Даша Срданов звао па пошто је овај пре четир године дана умро, П. сачини једну валичну облигацију од 400 ф. а. вр. па јошт така два сведока нађе као што што је и он, те ови облигацију подпишу. По смрти поменутог Футошана даде П. облигацију на истога име интабулирати и удовицу тужи. Почем је ова знала да је њен муж покојни за живота другоме узамјам давао, а не од други узамјам, а и по смрти јошт је новца остало, нађе се у чуду, те приликом расправе, захте да се сведоци заведу, и облигацију да види, будући је дознала да је њен муж на облигацију крст положио, а сам је писати знао. Бранитељ исте удовице увери се да је обвеза са осведочанством заиста лажна. П. добије немешку грозницу и облигацију случајно изгуби, кад, ма да огласи у новина никада се наша није, и тако саветован од људи напусти равнодушно дуг од 400 ф. а. вр. Е сад нека митко каже, еда ли то од њега није било дело, поштено и благородно. А ми му одовуд ипак вичемо да нам је са своим поштењем већ додијао.

Из Сарајева. 7. Марта. Из „Македо,“ није“ бр: 11. „Прије неколико дана „Неологос“ (Новослов) писаше већ, да су овда-

пре неколико само стотина година, на северу врло топла клима била. И ако допустити морамо, да су промене на земљи бујније биле пре но сада што су, то ипак по грдном времену, које је протекло, док се образовала земља, море, брегови... судити морамо, да тако грдних, изненадних револуција није земља претрпела, као што јој то баснари приписују. Ако сравнимо данашње узвишавање шведских обала над морем, које за читаво столеће само 40 палаца износи, онда можемо отприлике замислити пређашње узвишавање земље. У данашње доба у неколико дана подижу се нови вулкани и отоке, тако је сигурно и пре бити морало; те с тога би грешили ако би рекли, да је пре све то уједанпут с превратима постојало.

Питање: дал се земља већ толико разхладила, да се велики преврета бојати, да образоваше великих брегова исчекивати, не мамо, од великог је интереса за нас, те зато на њ треба нам начити.

Замислимо да су у почетку једнако топли били: сунце, месец и земља. Зато што су та тела неједнако велика, зато се од њих свију сунце најмање разхлађује, земља више, месец највише; јер према маси сунце има најмању, земља већу, месец још већу површину. Губитак је топлоће по томе у месеца тако велики био, да га сад хладним, у сунца тако мали, да га вредим назвати можемо. Земља, по величини између сунца и месеца, и у сравнењу са сунцем много мања, од месеца у сравнењу са светом овом простору изгубити. Питам је сад, дал се њена топлоћа у равнотежи налази, или не, и дал се губитак унутрашње топлоће нагнаћује добитком сунчеве топлоће? У оно доба, кад је земља била

„шиши бугарски представници: митрополити:“ Паисије и Панерет писали босанском митрополиту и првјенцима у Босни и побуђивали их „да се и они сједине с Бугарима и да им вла-“ „дника дође у Цариград: али босански митро-“ „полит и првјенци послали су грчком патри-“ „јарху писмо, у ком окривљују назови бугарске“ „представнике и још кажу: да се никад не“ „ће одјепити од цариградске патријаршије.“ „(Али нису казали и од грчке.)

„Ми смо се извјестили за ово дјело, да „није баш тако као што разлиже грчки лист,“ „али ћемо још мало причекати, пак онда од-“ „крити неке подробности тога владике, коме“ „„Неологос“ ставља у поквалу крајње срамо-“ „тно и издајничко то његово дјело. Доћи ће“ „час, да се и наш језик одријешити, па да ка-“ „жемо што ће моћи расхладити горућу ре-“ „вност „Неологоса“ у похвалу таквих поборника.

„Патријаршија има и још једног храбра“ „поборника за њено оправдање у одбугарива-“ „њу и удружењу са својим фанаријотима, до“ „дња срца свога развраћени њених слугу, и“ „тоје знани враћански епископ Паисије, који“ „је из Враће и Плевља на најсрамотни начин“ „прогнан; затим утвездио се у Орјехово и“ „тамо је чудо чудеса проповједао, како је про-“ „славио велику грчку цркву с величанством“ „својих подузимања у сваком виду развратно-“ „сти и расколности. Последни нам из тога“ „града дописи пуни су таким описима о вла-“ „дању тог ровнитеља, које не усуђујемо се“ „обнародовати, да не би увриједили поштено“ „осећање наших читаоца. Поред толики ве-“ „дгових јавних и доказаних недеља грчка па-“ „тријаршија држи га и заклања само за то,“ „што и он њу грли и подупише њена права.“ „Нама друго не остаје, осим да честитамо ве-“ „ликој цркви те велике ровнитеље, који ће је“ „прославити и утврдити у напријед још боље,“ „и да се молимо Богу, да нам сачува нашу“ „будућу бугарску цркву од таквих зликоваца“ „архијереја. Притом не можемо, а да се још“ „не радујемо томе, што тако славне слуге и“ „вјерни посљедоватељи фанаријотске школе од-“ „међу се и одричу рођеног народа, јер с тога“ „ће на нас пасти толика одговорност за нека“ „безобразна и нечовјечна дјела, што чине те“ „двје издајнице бугарског народа, којих опше“ „често налазимо и по страним местима.“

Овај допис навластито сам превео с бугарског, да виде моја српска браћа, каквих нас је првостештеника удостојила грчка патријаршија, пославши нам за духовне коловође не-људе и отпаднике од свог рођеног народа, како ли да нама неко добро учине? Браћо рођена и моји земљаци! Добро пазите какве владике имате, којих је овамо набавио, коме и зашто служе? Не будите лаковјерни и малодушни, већ будите опрезни и храбри не дајте се вуковима отворених чељусти, не дајте се, браните се. Ако ли се унешто упустите с њима, превари ће вас, издаће вас и завести у мрачни лабиринт, одакле не ћете лако на свјетлост изаћи. Не упустите се са вуковима у никакву радњу, боље ништа, већ зло ради-ти. Они вам ласкају док вас везу: стављају вам пред очи напредак и просвјету, и зову вас, да се с њима удружите, ви немојте, јер они оће да с вашим одобрењем наше народне школе турској правди подвине, да српске књи-

усијана кругла, морало је расипање њене то-плоће врло велико бити, јер је она више то-плоће губила, у колико је већа разлика била у топлоћи њеној и окружавајућем простору. Тако се само могаше постепено кора на њој образовати, кад је топлоћа на њој здраво се умалила; великим губитком топлоће кора се стезаше, градише се у њој пукотине, кроз које, унутрашњим тиском говене извираху растопљене масе, које у виду брегова осташе. Што већи беше унутрашњи тисак, тим у већу се висину истерана маса пењаше, с тога су и највећи брегови, најмађи. Тим што је унутрашњи тисак све већи, постаје питање: дал је могуће да још већи брег добијемо, но што је Хималаја. Шведска се непрестано над морем уздиже, многе пукотине коралске падају, дакле земљана површина није сасвим у миру; велики створи, вулкани, недосежу, као што то из земљотреса видимо. По томе можда ће наша сува земља потонути, друга уздићи, те ће се после хиљаде година налазити скамењене животишке баште и засути природни кабинети.... Но ако је земља у покретном стању равнотеже, онда земљана кора остаје и преврати су довршени. На ово да се сигурно одговори, требало би да имамо из старине степен то-плоће на површини земље, чега на жалост не мамо. Термометар је нов налазак, и да су га Грци још имали, на ова би се питања сада лакше одговорити могло. И по новијим датама, можемо закључити, да се земља као цело, нити разхлађује, нити загрева. Тако је Laplace до-казао више пута, да се топлоћа земље у опште у 2000 година само за 0,00588° или за 1/170 С° мења.

Замислимо коло на осовини, удешено тако да извесну тежину можемо наместити и на осовини кола, и поволно је премештати у

плата чини тек 100 фр. па кад уземемо да ће априла бити рестаурација и да овај нам. капотан, ма која странка победила, неће никако бити изабран; ко ће онда накнадити про- неперене новце? оће ли министар Венкхајм или ће његов комесар? — Па то је можда још најмањи покор што тај наметник почини од како се овде угледало; о његовом кријомчар- оком, прометању могли би приповедати сви ђуб- ретни и блудни ватељи ове бајаги сл. и кр- тарошн па и сама варошка апсана. И таки људи још налазе заштите и препоруке у са- дање владе? И још има људи, још има Срба, који такој влади душом и телом служе и пред народом је уједижу? И још има слободни људи још има Срба, који таког човека, који уз таку владу стоји, бирају за посланика на земаљски сабор? — Шта би на то рекао онај раболепни бранилац министарске свевласти, онај прож- дирач општинске самоуправе у „Пестер Лој- ду,“ онај Тревор? Је ли збоља боље по јавни ред и сигурност личности и имања кад оп- штинге саме постављају своје чиновнике, или кад их министри и комесари намећу? Шта ве- лите, г. Треворе?

Нови Сад 19. марта. Свакојака па и сама смешна средства употребљава министар Венкхајм да у Новом Саду истеме већину не- ербских бирача. Тако је једним указом својим изволео варедити да није нужно за легитима- цију ванатлија да свој „девербшајн“ пописној комисији показују него је довољно да само два сведока посведоче, да је мајстор и да са два момка ради а заменик градоначелников да то потврди. Ово а особито што је г. заменик де- вигниран за ауторизацију очевидно је ишло на то да отвори широм врата Несрбима, да што нема по имању квалификације за бирача да се у мајсторе претвори. Од овог уставна министра не уставна закона чинише Несрби својски у- потреблење и г. градоначелник све је у свом реду налазио. Било је да су три чинута на једанпут дошла и један другоме наименце сведочили да су мајстори. Долазило је ту мај- стора који се незна рувета и г. з. град. све је за готово примао; дошао је један и вели да је „краушнајдермајстер,“ и довео је сведока да он ради са више од два момка јер има новнам колко деце, кон му у послу помажу и г. заменик градоначелников прими га. Г. градоначелник ил незна ил баш није тео да зна да се бар у пролоће купус не сече, и да потом тај мајстор неради по пропису читаву годину дана, а ако ћемо и децу у калде очине рачунати онда много више мајстора има у Н. Саду нег што се уписује; и ако ћемо и оног што купус сече за мајстора држати онда је мајстор и онај што трску сече и виноград реже. Но г. з. градоначелнику све је добро и све је право штогод није ерскио, а да је тако ево до- каза. И Срби долазише и довађаше сведоке да су мајстори, ал з. градоначелнику није доста да два човека за трећег сведоче да је мајстор него бајаги, да би уватио уписника у лажи питаше како се име калдана његовим (само да је г. з. градоначелник толико правичан колко је досетљив) и кад и г. Корнел Јовановић тоде на једног да сведоче, изгрди га онако комесар- ски и истера из дворане на поље.

Данас су протествовали Немци против на- шних мајстора но и ми ће мо им вратити што су ујели.

ЈАВАН РАЧУН.

Од „беседе“, коју је српска омладина у Бечу 6. фебр. о. г. приредила у корист фон- ду за подизање правосл. срп. цркве и школе у Бечу стоје рачуни овако:
Читави уходак износи 1070 ф. 98 н. 16 дук. 5 франака. Целокупни трошкови 526 ф. 97 н. 10 дуката.
Чисти приход износи по томе 1545 ф. 1 н. 6 дуката 5 франака.

Добровољни приноси.

Њег. Св. кнез Србије Милан Обреновић IV. 200 ф., Њег. Св. патријарх Самуило Маширевић 100 ф., барон Јов. Николић од Руде 150 ф., г. Јов. Ј. Поповић из Митровице 100 ф., п. госпођа Марџа Обреновићева 10 дуката, владика Штротмајер из Бакова 50 ф., породица пл. Бајићева из Смеринга 50 ф., г. Јосиф Мојсловић 50 ф., Петар пл. Бајић од Вардије 50 ф., г. Милош пл. Бајић од Вардије 50 ф., г. Атанас пл. Бајић од Вардије 50 ф., све- тли митрополит београдски Михаило (4 дуката, промешено са) 23 ф. 28 н. По 20 ф. приложише: Министар рада г. Денић, министар унутр. дела г. Радивој Милојевић, г. Петар Хаџи-Ристо из Беча, г. Јов. Форовић из Темшваре, преч. Теофан, ар- хидијакон бездински, г. Стевча Михајловић из Бе- ограда, висовпр. г. епископи Никанор Грујић и Емилијан Кевић, г. Живо Карабиберовић из Бе- ограда, г. Јов. Поповић Зубан из Карловаца, г. С. Враћешевић из Панчева, г. Коста Деснић у Бечу, г. Сима Вулетан у Бечу, браћа Стове у Бечу, др. Тоша Стефановић из Темшваре; — Читавица Пожаревачка 5 дуката; Читавица Меленачка 16 ф., Читавица Черевина 21 ф. 50 н. (Приложници исте читавице ово су: г. Јов. Стевановић 4 ф., Сара Стевановић 2 ф., Тодор Златић 2 ф., госпођа Смика Златићева 1 ф., г. Јов. Максимовић парак

2 ф., госпођ. Марта Максимовића 1 ф., Јов. Жи- вновић, бележник, 1 ф., др. Шешировић (Grünhut) 2 ф., Петар Сталошић 1 ф., Ђока Грчки 1 ф., Гавра Гавриловић 1 ф., Коста Милутиновић 1 ф., Лазар Костић трг. 1 ф., Јов. Гаћ кројач 50 н.); г. Бор- же Рус из В. Кикинде 15. — По 10 ф. приложише: Барон Метел Омеговић, г. мајор Стефановић, г. Ј. П. Јовановић из Пеште, г. М. Г. Теодоровић у Бечу, г. Алекс. Трифуновић из В. Бечерека, г. Никола Рига у Бечу г. Јосиф Јосифовић, г. Борђе Милићевић, г. Харитон Јовановић, г. Атадеус Се- кулић, Б. пл. Душек, г. Милош Карастојановић, г. Тоша Остојић, преч. владика Рајевски, г. М. Аксен- тијевић из Осека, г. Фердинанд Лехнер, Збор про- фесорски у Ср. Карловцима, г. Полицер и Гали у Бечу, г. Гавра Владислав, др. Дан. Медаковић из Новог Сада, г. Паја Станимировић из Сомбора, г. Ваца Николић, г. Лазар Кујуић из Ливча, п. г. п. кр. Ризметор Стојић, г. Коста Милутиновић из Панчева, г. Њвјат Винтер у Бечу, г. Ваца Котур, г. Глиша Живковић, г. Катарина Јанковић из Змиња, г. Светозар Рашиковић; — Јца Арабела Михајлова 7 ф., г. Н. Адамовић из Кикинде 7 ф. Новосадско свештенство преко преч. г. Алекс. Заха- рића протоп. 6 ф. По 5 ф. приложише: г. Мита Ристић Павле Пуља, Јов. Деметровић, А. Стојић економ, Саво Јелачић из Мостара, Коста Јагодић из Панче- ва, Дим. Тинковић у Бечу, Алекс. Марковић у Бечу, Јован Николић у Бечу, Јов. Милош из Ву- коваца, Хајрих Орнаир у Бечу, Милош Георгије- вић из Осена, Теофан Начовић из В. С. Милуша, Дим. Милетић из Сентомаша, Гледон Дуњерски из Сентомаша, Б. Раља Стефановић из Сентомаша, др. Јубиша, Н. Н. Славчек, Ст. пл. Шанта, Коста Јанковић из В. Бечерека, Д. Ц. Мирковић у Бечу, Алберт Палеј, Миша Пековић, Милош Радосавље- вић, Мирко Сertiћ, Коста Чавић, Мајредер, г. Мил- ка Штегман, Коста Суботић, П. А. Касаниновић из Бечерека А. Крајновић у Бечу, др. Мошор, Пе- тар С. Андријевић, Таса Банковић, Лазар Дуњер- ски, Ј. В. Јовановић из Панчева; — г. Вајс и Клигнер у Бечу 6 ф., г. Никола Николић трг. из Руменије 5 франака; — по 3 ф. приложише: г. Н. Кнежевић из Панчева, Дим. Вучић из Панчева, Георгије Николајевић из Задра, др. Тошан; — по 3 ф. приложише: г. Стефан Лазаревић, др. Бран- ко Стевановић из Темшваре, Ј. Грубер, Тоша Га- вела, Јевта Цуцућ, Стеван Шогоров, Емил Бркић, Коста Димитријевић из Свилајнице, Јос. Мишић- товић уредник „Повора“, др. Илиј, Лава Манојло- вић, Гавра Влашалаћ, г. Лешосава Борисављевић, г. Бранко Рајић, Ђакон у Панчеву, Гавра Војновић из Карловаца, Млх. Лукач, Бривец у Бечу; — Иван Маринковић 1 дукат; — По 1 ф. приложише: г. Јевта Поповић Ђакон, Њвјат Маломевић, Јустин Шимић, Младен Јовановић, Мартин Фајн, Едвард Фридрих; — Јоца Попић 50 н., Новак Гобски 10 новчића.

На прилозима овим нека приме родољубиви при- ложници најтоплију захвалност српске омладине у Бечу, којој су тако својски помогли, да према сво- јем омладинском задатку може унапредити оствар- ења племените цели! Живили!

У Бечу, 14. марта 1869.

Коста Чавић, Илија Огњановић
благајник, одборн.

Јаван договор уредништва.

Ј. Б. Н. у Бечу. Рачун ваш за по годину измирен је, до конца јунија.

Што се другог тиче разабраћемо код пре- ђашње администрације овог листа.

„Адм. Заставе.“

ОГЛАСИ.
Трговина моде галантерије и белог еспапа
М. Р. Стојковића
у Новом Саду
потребује једног старијег и за трговину ве- штог спомоћника, ко то место попунити жели, нека се на фирму што пре лично ил писмено обрати. 55-2-3

Оглас.
Овим поштованом публици до знања ста- вљам да сам на пијаци у р. к. општинској кући отворио радњу са конфекцијом т. т. са калданама и огртачима женским као и са ше- ширима мушким у свакој врсти а и са госпо- ду свештенике ћелашуше и шешире, пошто су ове назначене ствари, из најбољи кућа беч- ки и намам се са мојим великим извором и по напумеренијој цени поштовану публику нај- боље задовољити.

Тоша Вуковић
кројач.

ОГЛАС.
Доле подписани јављам да сам омет поче с кре- чем радити тако коме треба креча и кречног ка- мена како досад тако и одсад готов сам на свако место увереном ценом доставити.

Тоша Златић
у Черевину.

Оглас.
Ово дана ми је приспело семе од
ПАМУКА
из Америке, Африке и Азије. Из Америке са по- луострова Флориде, из Африке са добра вицекрала египатског, а из Азије са острва Целеона. Из три разне части света зато сам га дао донети да се бо- ље уверимо, који је за нас најбољи. Фунта ма од које врсте кошта 2 ф. а. вр. — Семе је прве врсте

и од лањске жетве, а то тим пре уверити могу, што писам преко никакве трговине, но управо из дотични земаља добио.

Напутах како се сеје, може се код мене добити по 40 нов.

У Новом Саду месеца марта 1869 год.
Др. Борђе Радић
уредник „Селана“.

Вршачка трговачка и обртна банка.
Са 1. Априлом п. р. одпочиње вршачка трговачка и обртна банка посао давања зајма на десетогодишњу одплату на непокретности са 6 процената камате и са малом погођеном провизом за Вршац и околину, као што је у своме програму од 1. фебр. о. г. у изглед ставила.

Учитиво се позивају они, кои би од таковог зајма употребљења чинили.

У Вршцу, 14. марта 1869. год.
Никола Миловановић. Константи Обрадовић.
тајник. 51-2-3. председник.

Објава.

Државно ратно министарство расписује овни награда од 1200 ф. за књигу у популарном слогу написану, која би одговарала захтевима пољоделства у војничкој крајини, а била би на срп- ском, хрватском ил немачком језику написана.

Ова књига има да у себи садржи само нау- ку о пољоделству, изкључујући шумарство, а притом поглавито практична пута да се држи узимајући обзира на садање пољоделске одно- шаје разних окола у крајини, и да покаже сред- ста, како би се тамо пољоделство рационално подићи могло. Рукопис може и на ове огранке подељен бити.

а) О бива и ливада.
За ово долази посебна награда од 300 ф. а. вредности.

б) Како се марва и живина држи. Награда од 300 еор!

в) Како се кућа и башта држи, и покрај тог упуство у кућном рачуноводству. Награда 250 ф. ау. вред.

г) Како се воће негује. Награда 100 еор.

д) Како се виноград и подрум држи. На- града 200 еор.

е) О пчеловодству, лударству и свиларству. Награда 150 еор.

Добијел један такав засебан израдак првен- ство над одломком у целини једног дела, који о истом предмету говори, то може такав ела- борат место оног у скупно дело ући, и тако од целокупне награде одузима се онолико кол- ко одпада на посебан елаборат, па колко год буде бољи елаборат толико се одузима за пи од целокупне награде.

Писмена у књизи могу бити кирилска или латинска како је писаоцу воља, само у том случају кад су кирилска мора правопис нов бити т. ј. са јотом.

Дело мора оригинално бити, превод никако, али се ипак отлични ауктори смеу употре- бити.

Који се за награду надтицали буду, имаду до 1. марта 1870. своја дела код Einreichungs- Protocoll-а ц. кр. ратна државна министарства предати, али без билега. На сваком делу тре- ба да има један мото, и тај мото треба да буде и на запечатеном писму, које уз свако дело иде, да се неби споља дознао име спи- сатеља. Унутри у писму треба да буде разго- ветно име и обиталиште списатеља.

Дело, које добије награду, постаје својном ратна министарства државна, и оно има власт, да промене што буде нашло за нужно проме- нити и то и у тексту и облику, па било да то сам сачиниатељ учини, ил други, који на то позвани буду, а дело ће на себи носити име писоца и министарство ће ил само дати у штампу то дело ил ће га другом коме предати да га изда.

Писма која се не отворе, могу се са руко- писом дотичним добити натраг од експедиције ц. кр. војена државна ратна министарства, а рок ће се томе одрети.

У Бечу 8. марта п. р. 1869. год.

48-3-3.

ОГЛАС.
У Чуругу у Тителском баталијону траже у Не- товом и Сарајлином бирцузу два бирташа. Ближа условља код закупника. 49-3-3.

Стечај.
На управљено место бабиче код општине Ст. Бе- чејске, с којим је годишња плата од 168 ф. скло- чана, отворен је стечај, и оне, које ово место до- бити желе, нека молбенице и доказе да српски и мађарски језик говоре, и разуму, од изборног дана 19 марта 1869. овом поглаварству поднесу.

У Ст. Бечеју 8. марта 1869. год.

46-3-3. Поглаварство.

Својевољна лицитација.
Кућа на главној пијаци у Новом Саду бр. 42 која је на згодном месту и двокатна, те је стога згодна за кирију и због своје ве- лике авије од 633 квад. ф. за свако друго подузеше, продаваће се 26. апр. п. р. о. г. пре подне у девет часова на својевољној лици- тацији.

Ближа условља могу се дознати од сама властника те куће у Новом Саду усмено ил писмено. 42-4-6

ДОБРО КУПУСНО СЕМЕ!
препоручује баштованима и продаоцима
Г. Ј. Зега
код плаветног грозда у Панчеву на малој пијаци. 44-3-3.

Стечај.
У смислу закључна административног одбора од 10. марта т. г. бр. 226 овим се расписује од стра- не српске жупаније стечај ради попуњења места I. жупанијског мјерника, коме је годишња плата 700 ф. са паушалом од 200 ф. Исти мора у Вуко- вару живети и осми доказаних мјерничких својства српско — хрватском и немачком, а ако је могуће и мађарском језику вичан бити.

Молбенице се имају за 4 недеље од данашњег дана рачунајући амо на жупанију у равити.

У Вуковару 14. марта 1869 год.

Административни одбор жупаније српске. 54-2-3

Објава.
Мој део земље састојећи се из 52¹/₂ ланца по 2500 ф. на Новосадском хатару Каменицу ле- жећи, који је мени од салана Константинавићеног у наслеђеђе пришао, и на ком се кућа са 2. собе, чардак за кукуруз и једна велика штала за 100 комада марве и бунар налази, са пространом баш- том у којој је разноврсно облагорњено воће сад у најбољем отрасту, продајем ја из слободне руке. Половина је ове земље тако гнојавна да би се на истој репиди и кудеља неколико година узастопце сејати могла.

Купци нека се изволе писмом под адресом „г. Јеврему Марковићу поручнику и професору војничке школе у Београду обратити.

Јелена Марковић
пређе удова Андрејевић.

47-3-3

Објава.
Даје се од стране ц. к. Тителског граничарског суда на знање: да се на молбу тугорства Павла Пачу јавна лицитација над добро сортираним ма- теријалним и пројним еспапом покојног 5. марта 1869 у Чуругу преминувог трговца Јована Пачу допустити. Лицитација опредељена је 11. априла 1869 у 9 сакати до подне тако исто и следећих дана, и држаће се у дућану покојниковог.

Новци се за покуповане ствари одма положити имају.

Тител 24. марта 1869.

50-3-3 Вишњи с. р. подполковник.

У МЕНИЧАРНИЦИ
АЛЕКСАНДРА ВИШЊЕ
У НОВОМЕ САДУ
у дунавској улици бр. 18-19.

Купују се и продају државни папири, лозови, сре- брни и златни новци, купони, акције, разтеретнице и из- плаћују се купони, којима за три месеца излази рок. Дају се новчани предујмови, (Vorschüsse) на па- пире, на златне и сребрне новце. Лозова са месечном исплатом, сецовања (Spiegel- sellschaften) и промеса од свију лозова